

ליראוי חפור לעולם בריתו : ונאמר ויזכור להם בריתו וינחם ברחב
 חסדיו : ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר הלוך וקראת באזני ירושלים
 לאמר כה אמר יי זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולותיך לכתך אתרי
 במדבר בארץ לא זרועה : ונאמר וזכרתי אני את בריתו אותך בימי
 נעורייך והקיסותי לך ברית עלם ונאמר הבן יקור לי אפרים אם ילד
 שעשועים פי מדי נבדרי בו זכור אופרנו עוד על פני חמו מעי לו רחם
 ארחמנו נאם יי :

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת
 ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו את הברית ואת
 החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אבינו בחר המזרחית ותראה
 לפניך עקידה שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו על גפי המזבח וכביש
 רחמיו לעשות רצונה בלבב שלם כן יכבשו רחמיה את בעסקה מעלינו
 ובטובה הגדול ישוב תרון אפה מעמך ומעירך ומנחלתך . וקיום לנו יי
 אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
 כאמר : וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
 לעיני תגוים להיות להם לאלהים אני יי : פי זכר כל הנשבעות אלה
 הוא מעולם ואין שכתה לפני כסא כבודך . ועקדת יצחק לדעו (של
 יעקב) היום ברחמים תזכור : ברוך אתה יי זכר הברית :

מ"ס ותוקעין תשרית חשית תרית ואומרים היום הרת עלם גם כלהש

אתה נגלית בענין כבודך על עם קדשך לדבר עם
 מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי
 מותר . גם (כל) העולם כלו חל מפניך ובריות בראשית
 תרדו ממך בהגלותך מלפנינו על הר סיני ללמד לעמך
 תורה ומצוות ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך
 מלהבות אש : בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר
 עליהם הופעת : כפתוב בתורתך ויהי ביום השלישי
 בהיות הבוקר ויהי קולות וברקים וענין כבוד על הקר וקול
 שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה : ונאמר ויהי
 קול השופר הולך והזק מאד משה ידבר והאלהים יענינו
 בקול : ונאמר וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים
 ואת קול השופר ואת הקר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו
 מרחוק : וברברי קדשך כתוב לאמר עליה יזדהים

מחנה

וכתוב לחיים טובים כל בני בריחה :

וכל חיים חדות סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל
 ישועתו ונעזרתו סלה האל המזכיר ברוך אתה יי המזכיר שמך ודך נאה להודות :
 שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו
 אבינו פלגנו באחד יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת
 חסד וצדקה ורחמים וברכה ורחמים ותמים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך
 את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך עוז ושלום :

במספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וגיורת טובות ישועות ונחמות נזכר
 ונכתב לפניך אנהנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ושלום :

אלהי . נצור לשוני מרע ושלפתי מדבר מרמה ולמקללי גפשי תרחם וגפשי בעפר
 לכל תודה פתח לפי בתורתך . ובמצותיה תרדוף גפשי . וכל מחושבים
 עלי רעה מהרה תפר עצתם וקלקר מחשבתם : עשה למען שמך עשה למען ימינה
 עשה למען תורתך עשה למען קדושתך . למען יחצצון ידידיך חושיעה ימינה וענני :
 יהו חצצון אמרי פי והגיון לפי לפניך יי צורינו אלי : עושה שלום בברכותיו הוא עושה
 שלום עלינו ועל כל ישראל ואמר אמן :

והי ציון מספידה יי אלהי ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה כיושי ומן חלקו בתורתך :
 ויש געקד בנראה כישי שלום וקשנים קרסותיה : שרבה ליי קננת . והנה וירושלים כישי עולם
 וקשנים קרסותיה :

תפלה לשליח צבור בקול

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
 ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
 הגדול הגבור והנורא אל עליון נטל חסדיו טובים וקנה תכלית חסדו וזכר חסדו ומביא
 נוואל לבני בנידם למען שבו באהבה :

מסוד חקמים וטובים ומלמד דעת פבינים . אפתחה פי בתפלה ובתחנונים לתלות וחסן קני
 סלה מלכי המלכים ואדני האדונים : (גא פני סלה מלכי המלכים סלה רחמים) :

אפר מאז לשפט היום . בחון מעשה כל יום :
גישת יקומים פני אוים . דינם בו לפלס לפדיום :
הראשון אדם בו נוצר . וצוה חוק ולא נצר . זה

מלך **משה לוי**
 אומר מאז ליטב היום . מתן יומים היום כחית סניסו . סני סחום . ולכן כחחום . דינם כי לטוב לסדום . וסוק לה
 למטות חיים רים כלכלי שלום . כי כרים כנסו חסד סחחון נדון . דינם כמלס כרים סילול לסדום : סחחון . סכמו חום : כי
 וכל כחחום : מתן סכסכ כל יום . וסחון כי כל חחחום כעשו סניר . כרים כנחל : וסום . ולטחום על מטוס חחח : ולא כנר .
 כי ישת סכנס : גיטת יקומים סר חום . שניבו כי כל יקום ספרי . ולא סמל חום : כי סלין כסחחום כנג . סכסכי סכסחין כסח
 וסחחין

אמר יי דר סאן ראש השנה איז אן ניכריים גהארן צו משפטין פון דענסטקאל אן די נאם קם
 גיטשפט אדם הראשון בשעת ער הא גיזונדיגם פון דעם סאל אן קם ער גיזענעלדעם סאן צו
 משפטן אלע בשעפגלש דיין צו פרוכן די מעשים פון יעדן סאן גיט אלע באשעפגלש פון גיזענען סר
 דעם פארברייטן נאם דעם געטן מיר דיי די האג פון דיער משפטם ואל איר תענוצו דר לייזינג וסחחין

אדם

מוסף ליום א של ראש השנה

מרעישות כסא . טעות בבזק ולא מזיוזות הוד כסא . ידעות כי כל מקום לא יכיל מקום כסא :

כה הגל חמש מאות וחמש עשרה ישרה לכסא . לעת הרשנה לפאר קופצות מתחת לכסא . מתעלפות מפחד רם וישב על כסא . נראות נישאות והם נישאות עם כסא : סבלות מתחת זרועות עולם לכסא . עתירת זו בתעל הרפינה בנח כסא . פשעים אם עצמו משיקות כסא . צורך כי יסמין יפרשו ענן כסא . קול שופר לעת יעל מאחו פני כסא . רחמים יליין בעד רשומים בכסא . שופט אם ירצה מושבת באולם הכסא . תבנית תם יפן תקוקה בכסא .

מטה לוי

ארבע

מטות לויים האלו : מנשה , יוסף , ראובן , שמעון , יהודה , בנימין , דן , אשר , נפתלי , גד , זבולון , יוסף , ראובן , שמעון , יהודה , בנימין , דן , אשר , נפתלי , גד , זבולון . מטות אלו הן המטות אשר הוציא ה' את ישראל ממצרים .

כך רגל של המלכות תהא מלוח וכן סלון עד לקים מלך תהא מלוח שם . זו קבועה וטעם חזירם כל א' מלך ת"ק כסא וכן רגלי החיות ג"כ מלך ת"ק כסא . כרי תהא עברה פעמי' מלך ת"ק כסא . מלך יוסף כסא . י"ח פעמי' ת"ק . ומכוננת לכסא : לעת הרשנה . בעתן לם רבות לפל' לזר טירס : קפולת . חלבות ומשדות להול' רחמים מתחת כסא : מתעלפות . ומתעלפות מסוד רם ט' נמלות . כל . טעמות . את כסא הכבוד אשר

סירוש ע"ב

ווא דיא פונקצין און רירען ניט דעם כסא הכבוד פון זיין ארמ יקטת דיא חיות נייסין דאם קיין ארמ צווי גיט גיטג פו דעם כסא הכבוד :

כך רגל די פאלין פון די פים פון אימליכר תיה וענין לאנג . סוף הגדרתם אה פיקציעתן יאר באנג אזו ווי די צאל פון דעם ווארט ישרה מרעפט אן אה ניערע פים וענין גליד פיי דעם כסא הכבוד לעת צו דער צייט אז ווען רשאת צו לובין נאם שפרינגן ווי פון אקטור רם כסא הכבוד צו יאן ישרה פיקציעתן וואו נוערן שוואך מחקת פחד פון ציראפעקעם נאם ווס ויעם אויף דעם כסא הכבוד קיימלעם נייזט אום דאם ווי טראגן דעם כסא הכבוד אבער אין אקט נוערין ניי גיטראגן קיט דעם כסא הכבוד פכאלת וואו נוערין גיט אגין טיט דעם כסא הכבוד אה קיט דר באגער נועלם וואס ניא אה פון אנטן אן ניקנישט אן נאטם ארעם געהי אז דיא הקלה פון דיא ישראל גיט צוויף לאזין וואו אה אה אז שירין דיא פליגל איגע פון דר אנדערע פני דיא הקלה פון דיא ישראל גיט צוויף לאזין וואו אה אה אז עבירות פון ישראל וענין שטארק פאהפעטין וואו ויערע פליגל דאם דר שפן נאל גיט קאן קיטן פו דעם כסא הכבוד מקשרג צו זיין טיר או דר שפן קיטת מקשרג צו זיין אויף ישראל פו שפריים נאם אונדארקען ארם דעם כסא הכבוד דער שפן נאל גיט קאנען צו קרעטין קי און דער צייט און דאם קול פון שופר גיט אויף נעמט נאם אן דם קול און פרענגט עס פאר דעם כסא הכבוד גרי , ער ואל סקריין זיין נאטם פאר די יקראל בוכות דיא אבות וואס וואו וענין גיציבינגט און אום גיקרינגט אין דעם כסא הכבוד שפם נאם דער ריבמר אונד ער נועם ועלין וצין אין פאלאז וואו די שטאל פון מרת הדן שפייט בעטין טיר ער נאל ויך קערין צו דעם גישטאלק פון יעלב וואס איז אויס גיקרינגט אין כסא הכבוד

( )

מוסף ליום א של ראש השנה

ארבע חיות נישאות ומנשאות עם כסא : חון לבדתי לנבל למענו כסא . עוד יפצה פה נפגע כסא . זכור ליושבי נמעים אשר עמך בכסא :

רחם מצוקים אשר עליהם שמת הדום וכסא . ואז יתרעם הגדל ויתרעש הכסא . ואופן לאופן וקרוב לקרוב וחה לחיה לעומת כסא :

חון כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה * איה מקום כבודו (העריצח) לעמכם (גם משבחים ואומרים) גא ברוך יאמרו : מהל ברוך כבוד יי ממקומו : ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחדים שמו ערב ובוקר בכל יום תמיד בעמים באהבה שמע אומרים :

ועמך תלוואים בתשובה לתתיחד . שני לבבות דך כאחד לאחד . רחץ בנקיון בפנים נשוא לב אחד . קול שופר כפוף כפוף לב אחד . ציון שופר פשוט פשוט לב אחד . פור ימים יוצרו כם לבור אחד . עובדים בו להקביל

מטה לוי

פני

אמר סם נחלים . טעמות ומחשבות . נמלות . פם כסא . מחללי קטיוטו מספן חל נכנס : למיחד שני נכנסו . לך וביטוי ספי כסא : עד יפלה סם ויפגוש כסא . כסא עמנו יפלה סם ויפגוש סלירם ילם ילם' סים כאהד לפיכ : לאחד . ל' אחד : רתן נקיון כפיס . ולרתן אוחס סיוטו נקיוטן סחתי : מואל לב אחד . שיטתו טענס ככל לנס : קול שופר כפוף . כריס וכו' כ' זיבל שמוט כטוסיס שמוס לרמו : כפוף לב אחד . כמ' כמ' דכייף רחם מלטיס . רחם כמות סודיקיס . אבר פליס שמת סווס וכסא . אבר ככילס כרוא סמיסוארד : ואל . כסאחות מחללי : יתרסס הגלגל . גם סנגליס סקובסיס ט' י'כ מולת כנגד י'כ פככיס מנכנס סולס סקובסיס כקול רעם קול מוחסם : ויתרעם כסא . וגם כסא מתרעם כקול סבת לס' : וזונו . מלערך . לעמן ט' וזוקקיס רחמיס : לעמת כסא . לשנות ישראל סקוקיס כסא :

סירוש ע"ב

אז ואל ויך איבר אנו פרנס זיין פון זיין זכות וענין ארבע די פיר חיות הקדוש וואס קראגן אה ווערין גיטראגין טיט דעם כסא הכבוד בעטין נאם ער נאל מוחל זיין דיא זינד פון ישראל ער ואל פון יעקבס נוענין גיט פו שפעקען דעם כסא הכבוד ער נאך מער דער כסא הכבוד אליון עפויט זיין טויל און בעט פאר דיא ישראל און נאטם ליבער נאם ימר גידעקק דיא אבות וואס וצין אין גן עדן וואס וואו נעקלן גיציבינקעט אין זיין כסא הכבוד :

תם וואו ויך קרנס בוכות דיא צדיקים וואס דה האטם אויף ויער זכות מיכר גיוען היטיל און דר ויך און דענהסקיאל אז די חיות וענין מהפלל דער נלגל וואס די צוועלף מלות נענין אין אים און דער כסא הכבוד שפריעקעט וואס און איין אופן צווא דעם אנדערע און איין אופן און איין סיה צו דר אנדער די אלע סל'אכיס שפעקלן ויך פו דעם כסא הכבוד מהפלל צו זיין פו די ישראל : ברוך כבוד ג' גילובט און נאטם כבוד פון זיין ארמ . סקקיס וואו יפן פון זיין ארמ ער ויך קערן סים רחסנות און נאל לייט ועלגן דאם פאלק וואס איינציגן נאטם נאמן אביגם און סקראגן . יעדן סאג שפעקדיג נאמן וואו צווייא סאהל סים ליבשאפט שפם יקראל :

הפך און זיין פאלק ישראל האסין צווא פאר אייניגין טיט תשובה בידע הערצער פלומר דר יצירם סים דעם יצר הרע ואליו זיין פאר אייניגים צווא זיין דינגם דוא אייניגער נאם צווא וואשען דיא העקר נאמן זיין פון עבירות צו אויף צווא הייבין צו נאם די אייניגע האין : קל שפ' נאמן דר קול פון דעם גיציבינגם

( )

בכבודך. והעשא על כל הארץ ביקרה והופע בהדר נאח
 עזה על כל יושבי תבל ארצה. וידע כל פעול פי אתה
 פעלתו וביין כל יצור פי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר
 נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה
 חלקנו בתורתך. שבענו מטובה ושמחנו בישועתך והתחלש
 לבנו לעבדך באמת. כי אתה אלהים אמת וברכה אמת
 וקים לעד: ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש
 ששנת יי ישראל ויום הזכרון:

והקעין השרת השתה תרת ואומרים ויום היה עולם

יום הנת עולם היום יעמד במשפט כל יצורי עולמים אם כבנים אם בעבדים
 אם כבנים ודמנו פרחם אב על בגים ואם בעבדים ענינו דך תלויות עד שתתנו
 ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

והקבל פרחים ובריון סדר סליחותיו:

זכר תחלת כל מעש. אשר בכך שנה נעש. תודעתם למאס יצר כל יצבור:
 תוכחת מעש. אם יצאה בבעם. תומך למענו נעש. ויצורים יצבור: זכר שמבראשית.

מטה לוי

ויום הרת עולם. כלום היה מכחו וולת לאור וכן כחו
 פ כבור של כבודו סיס משפלת לם כל כחו וזין לם ודפס
 מוסס פון תדושי: אם ככניס. אם תדושי מל עין חלם ככר
 ככר ככר חלם לר חלסיכס: וחס ככנדיס. וחס תדושי מל פון
 חלם עכדין שחלר כ ל וי ככר יסרל ככניס וזין דרך לרחס
 מל סכבר כמל סכ: אם ככניס. אם ויכט שחדוטי ככניס
 חלם כ. וחס ככנדיס. וחס לא ויכט שחדוטי ככניס חלם
 ככנדיס. פייעט לך תלויות עד שחחט. כ ל יי סככס חלוטיס
 מרחמיס מל ככניס ופיני סככניס תלויות אל חלוטיס שחלר
 ככס סכדי ככניס מל יי חלוטיס וטמר: ותולת כ ל חלם קדוש

פירוש ע"ם

היום הנת עולם ראש השנה איז ריא נעלם גיבארין ובלשונם גוארין הימים שמשעלם נאם צום
 משפט אלע פשענשיס פון אלע נעלסן כו צו משפטן שמוענדר חיי קינדר אדר חיי קנעכט סיר בעסן
 ריך נאם אוב דוא האלסם אינו וויא קינדר ואלסמט אינו רך בארסן ווי אפאמר רך בארסמ דך אינר
 קינדר. און אוב דך האלסמט אינו ווי קנעכט קען אים אינרע און צו ריך ביו דו נעקטמ אינו רך בארסן
 און נעקט ארום לאון אינר משפט חישער וויא ריא שוין. דוא שרעקליכער טייליגער נאם:
 ארשעט קעזט ריא בייך פון אינרע לעפען ואל אנגענעם ויין פו ריך הויכר און רך הייפענער נאם
 חס דך קערקסט און האררסט קקסט און פו נעקסט דעם קול פו ריך הויכר און רך הייפענער נאם
 צו נעקטן סייט דרסמט און סייט נעקטן חילן ריא שיקחים וואס סיר האפן ניקאם נעקטן ריין מלוכה:
 זכר חלם פוכת ראש השנה וואס ישראל סאנאן אים אלע יאר פאר שפך צו דעם אפאנא פון
 רך גאנצער פריצה איז וינער נאמונג וואס רך באשעפער נעם וויא נוכח דעם ניס רך סאנאן וינערע
 סאנאנע פשעשים שחלם אים פאר ריא ביינע פשעשים איז ארום אפאנא סייט צאריין ואל נאם רך
 פשיער קען פון ריך נאסן נעקטן צו דער סאנאנע וינע באשעפער צו דעם פו שפשיעטיש ישראל

תבואת ראשית. שורש כבוד ראשית. ירא ויזבור: שצף תרישית. אם חר להשית.
 שוכה אשר השית. לשוכבים יזבור. זכר ראש עפרות. ותולדות ספורות. רשום
 ספורות למספר חול יזבור: רובע מספרות סתני לקפורות. רגש שופרות. לשפרם
 יזבור: זכר קריאת ספר. אשר גלטי שפר קצב לו בספר. בכל דור ודור יזבור:
 קצף אם דחקרס בספר. לבלתי מצוא כופר. קיום זכרון זה ספר. לפניו יזבור: זכר
 צפון מורדי אור. תמים דור כאור. ציה כהר לאור. קניו יזבור: צפופים פני נאור.
 משפטם תת לאור. צתן רוע שאור. בריב כל יזבור: זכר פעולת אורה. הערת
 סמורה. פגלו יורה. בקרב שנים יזבור: פח אם הימנה. פרקיו למנה פלולו

מטה לוי

מבראשית. ישראל שגלו כחמשס לנחלס קדס אמרל סוולס:
 סחלת רחמיס. וקירול רחמיס תחולסס: גרס ככר חלמיס.
 סחלט שחלר פליס ככר כחלס כחלמיס רחמיס חלמיס חלמיס
 (הכס פו) וחסל יול ויטור: כף חריסות חלם פו. חלם חרס
 קף חוק פליס. לסיכ. שוכס חלר סייט לכוניס. סחמונס
 חלר מל לכנס סמונדיס וכניס כחמונס. חלם חול לו: וכר
 כלם ספרות. וכוון חלס סרלסן סכנלס פחילס לכל סילוריס
 מעסר: ותולדות ספורות. ונס סול סיס רלם תולדות ספורות
 כחורס שחלר זס ספר תולדות חלם: רשס ספורות. סכרן פשטיס
 סייס סרמיס וספריס: למסר חול ליכרל שספרס חול
 סיס: ויכר. סקיס חלם: רוכס ספורות. יכרל ססס ספוריס
 כר דגניס. סחמי לכחור. ספחניס למסר: רגס ספורות.
 גרמיס וסחקניס למח קול סוכר: למסרס חוכר. יכר סקיס
 חקניס: וכר קרילת סכר חלר גלמי סכר. לחררס סעיפר חוץ
 כחורו כניס חלמי מספר כו. וכר סייס טולס סרלם לו כל
 סדורות וחסס כספר: קבל לו כספר ככל דור דור. לויס לישראל
 ככל דור לנסס פליס כניס כח סיל חלם סרלסן כחמיס

פירוש ע"ם

וואס נאם האם ויז ירא דך מאנע צום אפאנא פון בריאת העולם וואס ניא קערין גידדפן וינע ערשטע
 פרוכט וואס וינער שורש איז פון דיא אבות וואס נענין שויער וויא ערשט צייטיגע פרוכט וינער זכות
 ואל נאם נעקן און ואל רך סאנאן שפך ברישית אויב נאם האם גיבארניס סייט אהייסן צאריין און צו פו
 וויכטן ואל ער אונז רך סאנאן ריא תשובה וואס ער האם באשאפן פו ריא וויךרשענדיגער יאר ראש דעם
 זכר פון אדם הראשון וואס ער איז צו ערשט באשאפן גוארין פון עדר און ריא דורות וס נענין גיציילט
 און רך הורה און ריא נוטע מעשים וואס נענין פארציילניס סייטן צאל פיל וויא זאמר נאם אלץ ואל
 אונז נאם גידענקין חבט ספשיה ישראל וואס נענין גיציילט גיווען אין פיר דגלים וואס בעטין כפרת עון.
 וינער איינאמלונג צו שופר גלאון ואל נאם גידענקין וינערע מעשים צו באשייגן יאר דאם גידעכעניש
 פון דאם לייגען דעם ספר וואס נאם האם גילייגעט פאר אדם הראשון בשעת ער האם אים באשייגט
 סייט אנטף וויא סייגעט און האם אים גיווען ווי עס איז אס גישעעלם אין ספר ווס אין אישליכן דור נעם
 דך סאן ואל עס נאם היינט רך סאנאן צו נוטן. קף אם וינערס אויב עס איז אן גישריבן גיווארין אין גור
 אצאריין אויפריא ישראל וויא נאלין ניס גיפיגן קיין פו קעכונג אויף וינערע זינר ואל פאר נאם גידאכט
 ויין רך זכות וואס ריא ישראל נענין סקניס ריא הורה. יאר דאם גידעכעניש פון נח וואס ער איז פו
 בארנין גיוועזן אין רך סיכה אין חור הפבול וואס האפן חדר גישפעניגט ריא לייכטיגע גיאמט פון
 נאם. ער איז גיוועזן רך צדיק סייס פון דעם חור און האם וויא אליכט בעלויכטן סייט וינע צדקות
 ואל נאם גידענקין ויין זכות בשעת ער נעם צארעין ריא עדר צוא שליסן ואל ער דער סאנאן וינע
 גיקויפסע ישראל. זאסיס ריא וואס שפייען איינגיבויען פאר דעם לייכטיגן נאם. אים צו בעטין ער
 ואל וינער משפט ארום נעקטן צו לייכטיקייט כח דס גישטאנק פון דעם שלעכטן ויער סייג דס איז
 רך יצר הרע ואל נאם אין משפט ניס גידענקין. יאר חלם דס גידעכעניש פון רך נעקטן פון אברהם
 וואס דוא האקט אים דער נעקט פון כחיה וינע מעשים וואן שייגען אין ריא יארן ואל נאם ויין זכות
 גידענקין. פו אם היינט אוב עס איז גישאן גוארין חין שפריבלונג פו וינע קינדר ווי אויף ציריין
 ואל נאם רך סאנאן רך חלמה ווס אבריקום האם גיארשען פון וינערשענין. פו חלם דס גידעכעניש פון

מוסף ליום א של ראש השנה

עוד כל יזכור : זעם ממבול . אם יצא לחבול . זכרון רוח בור . לחמית יזכור : זכר
 נבח כל פועל . בקו נפס על . ואם במרד ואם במעל . רב חסד יזכור : ואם טוב
 ואם רע אשר בו יזכר . ומה יזכר . בסאתה מלזכור : זכר נחיים . עד כמה הם
 חיים . הן למות אם לחיים . מי חי יזכור : המון שאון ברואים . יעברו לפניו
 כמריאים . הלא כמו רואים . לכל אחד יזכור : זכר נלות ועושר . בצורת וחישר .
 דופי וגם יזכר . בדין הוא יזכור : דבר גדול וסתר . בגנינות וסתר . כי חסד ויתר
 לקצב יזכור : זכר נגונים לישב . במדבר וישב . נשם ורוח לישב מהיום יזכור :
 זכר גרון להקשב מעם שמוחשב . גליות להשב . ביום תקע יזכור : זכר בבל וחימת
 קרב ומלחמה . בקנע חומה . לחומת ים יזכור : באדם ובבהמה . אם דקנס מהימת
 בצור קול הימת לאדמה יזכור : זכר אמונה ושקר . און שים ושקר . אות פקודת

משה לוי

יזכר . כל אלס דומת כל חסד עוד : זעם ממבול אם יצא לחבול .
 אם יצא זעם מלא ס' לחבל את הטוי כמו כבוד המבול ספיס
 נחאון : זכרון יצא טול לחמול יזכר . יזכר את חסד המון
 לחמול . סבו במלס מלחמת כבית : זכר וכו' כל פועל בקו זעם
 יול . זכרון ויסת כל כל אלס יעול ממקל : זעם ממבול וזמל .
 אלס יזכרו שישת שפבו במרד וממל : רב חסד יזכר . יזכר
 מרד רב חסד שוט מעו כלפי חסד : זכר וכו' כל פועל רע אבר ט
 יזכר . שגולתו אל אלס אשר יקנס ס' כין טעו זכר רע : ומה
 יזכר . חוק וזמן ס' כלביע ליפרע . בקצתו סכסולס מלזכר
 מול למדו אלס מרד כנוד מרד : זכר . כל כל ספיס בקניס
 עד כמה סס חיים : סן למות סן לחיים יזכר יזכר ספיס זכר
 כל ספיס כלבון חיות . כין שגור פליס חיים כין מיתס כן סוף
 גולתו עד כמה סס חיים : סטון מי כמריאים . חוק סטולס עוברין
 יזכר סכסויס סמניס סמחק לוחס סרופס זכר זכר . זכר סס
 שוכריס : סוף כמו רואיס לכל אחר יזכר . יזכר לכל אחר כרתי
 ז : זכר דלת וטבר . מי יער ופי יזכר : כלום וטבר . רעב

פירוש ל

אוף נהערט אין חשון ער נאל מער ניס פארדארבין דיא וועלט און נאל דיר דער באריסן זיך נח דאס
 גרעניש פון דיא באווערונג פון אלע ווערקן ווערט אלץ ארוף אוף דער קראם און און דער וואג און
 אויב די שאל מיט וויךר שפעניקייט און עבירות וועט איךר ווענין . זאל גאט גרענקן זיין גרוס חסד
 ארוף צוא לייען און דיא שאל פון מצות דאס זיא זאל איךר ווענין . זעם טוב אוב עם אין גוטע מעשים
 אדר שלעקטע מעשים וואס פארעפן זיך אין פענישן זי ויין צייט זעט סקודיים זי באזאגן . זאלסאן
 גאט ניט גרענקן אים צו באזאגן מרה קנוד קדה . זיך מתיס דס גרעניש פון די לעבעדיגע ביי וואסן
 זי וואלן לעבן סייא צום טוט סייא צום לעבן טוט הקבצה אלע לעבעדיגע חיינס גרענקן חסין שאן דיא
 גאנצע סייגע באשפעעניש וועלן איבער פארין פאר אים אזוי וויא דיא שאף און וויא יעדן קוקט אוי
 וועט ער אים גרענקן . זיך מיה ופי דאס גרעניש פון ארמישטיס און רייקייטיס . פון הונגר את
 נאקייטיס פון שלעקטע מעשים און פון רעקספארטיגע וועט גאט אין דין גרענקן . דיר גלי אלערליי
 זאכן ווס ווערן נאמן בנליי אדר בסטר אדר נוס גס זאל גבוועט אדר נוס עם זאל צו פראקן ווערן וואס
 עם זאל ויין גטיקערט אדר גקערט צו דעם געזעטן זאג ראש השנה גרענקט ער אלץ : זיך גטיס דס
 גרעניש דיא גערטער צו לאון גוואקסן אין דר סדרר אדר אין אפאנאוואקסס לאנד צו לאון רענין און
 ווערן צו סאכן ווערן דס אלץ טוט גאט היינטען שאן גרענקן . זיין לחשיב גאט זאל פיר געטן דיא
 הפלות פון דעם פאלק ווס גרענקן נאקס גאקן דיא פיר סרביגע יזכר אלס אום צוא גערין קיין וירושלים
 זאל גאט גרענקן דעם מאג וואס זיך בלאזן זיך באל וחסד דאס גרעניש פון דיא שרעק און צאין און
 סלקחה ווס אין ווערן בשעת חורבן און דס צוא שפאלטינג פון דעם סויער פון וירושלים זאל עם גאט
 גרענקן צו באזאגן צו דר שטאט צור וואס דר זי און ארום איתר וויא אסיע . גאטס יבסקה אוב עם
 און נגור נקאון אסחוקה און פענסשין אדר און בהמות . זאל גאט גרענקן צוא דיא עדר דעם
 שטארקען בריקענדיגן קול פון דיא הפלות ישראל . זיך ופי דאס גרעניש פון עדר קייט את

פאלשקייט

מוסף ליום א של ראש השנה

זכר . לרנעים יזכור : חיו אם לזול אם לזקר . אם למעט אם לעקר . אנוש
 בדרדוק וחקר . למשפט יזכור :
 אתה זכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם . לפניך נגלו כל
 תעלומות והמון נסתרות שמבראשית . כי אין שכתה לפני כסא כבודך .
 ואין נסתר מנגד עיניך . אתה זכר את כל המפעל וגם כל היצור לא
 נכתר ממך : הכל גלוי וידוע לפניך יי אלהינו צופה ומביט עד סוף כל
 הדורות . כי תביא חוק וזרון להפקד כל רוח ונפש . להזכר מעשים
 רבים והמון בריות לאין תכלית מראשית כזאת הודעת ומלפנים אותה
 גלית . זה היום תחלת מעשיך וזרון ליום ראשון כי חוק לישראל הוא
 משפט לאלו יעקב : ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב ואיזו לשלום
 איזו לרעב ואיזו לשובע ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמות : מי לא
 נפקד בהיום הזה . כי זכר כל היצור לפניך בא . מעשה איש ופקודתו
 ועלילות מצעדי גבר . מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש :
 אשרי איש שלא ישפחה וכן אדם יתאמץ בך : כי דורשיך לעולם לא
 יבשלו ולא יכלמו לנצח כל החיים בך : כי זכר כל המעשים לפניך
 בא ואתה דורש מעשה כולם : וגם את נח באהבה וזכרת ותפקדתו ברבר
 ישועה ורחמים בהביאך את מי המבול לשתת כל בשר מפני רוע
 מעלליהם . על כן זכרנו בא לפניך יי אלהינו לתרבות ורעו פעפדות
 תבל וצאצאיו כחול חיים : כפתוב בתורתך וזכור אלהים את נח ואת כל
 החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתיבתו ועבר אלהים רוח על הארץ
 וישבו המים . ונאמר נישמע אלהים את נאקתם וזכור אלהים את בריתו
 את אברהם את יצחק ואת יעקב : ונאמר וזכרתי את בריתי יעקב ואת את
 בריתי יצחק ואת את בריתי אברהם אופור והארץ אופור : וזכרתי
 קדשך כרתוב לאמר זכר עשה לנפלאותיו הנון ודרתם יי : ונאמר סוף גרן
 לידאיו יזכור לעולם בריתו : ונאמר וזכור להם בריתו וינתם פרוכ
 חסדיו : ועל ידי עבדיך הנביאים כרתוב לאמר הלוד וקר את באוני ירושלים
 לאמר כה אמר יי וזכרתי לך חסד נעורך אהבת כלולותיך לכתך אתי
 במדבר בארץ לא זרועה : ונאמר וזכרתי אני את בריתי אותך בימי
 נעורך והקומותי לך ברית עולם ונאמר הכן יקור לי אפרים אם יכר

משה לוי

וכנס : דפי וגם יזכר . חסד וחסד : כין סוף יזכר . סוף יזכר
 כיום סרדיזכר גלוי וספר כמות וסתר . כין לבטח כין להרוס : די
 סכר ויזר . כין ספיס לו די סמסור כין ספיס לו סמרת : לקנב
 יזכר . סוף יזכר כמות וסמל : זכר נגונים לישב . בצורת וחישר .
 שגונים ומסופוסים כלל כל ספיס זכר ספיס לוחס כנוד
 פליס לישב . כמדבר וישב . כמדברות לו ספיס : גסס וזול לישב .
 סוף גסס ספיס וסוף גסס סוף סל . ספיס יזכר . ספיס יזכר . ספיס יזכר .
 ספיס יי כין לספיס מעט סמו טעב . ספיס סמולס : כין
 חסס סמולס סמו : גליות לסכס כיום חקק יזכר . יזכר סוף
 כיום חקק' לביע גלויטו : זכר כול וחסד קרב ומלחמה . זכרון
 לרוח שפכו עליו כחולס . וזעם ומלחמס : כיקוס חוסס . וזמנת
 יזכר ספיס ספיס וזמנת ים יזכר . את כל אלס יזכר לשרול ספיס
 חוסס יי : כולס ס' . סמסס . אל סוקס סמסס ומסמס : כולס
 קול סמס . חוק סקול סמסס מלפקין אל יכרול : להזכר יזכר .
 יזכר זול לחין יזכר . כל מעשי סמסס כין מעשי כל סמס .
 חוסס וזכר : זכר פועל סוף וסקר . ספיסס וזכר וזולס סמלס

משה לוי

אלס סוף חוסס : את וכל אלס סוכריס כחתיס לפני לוחס : סקולט סקר גרמיס יזכר :
 פירוש ל
 פאלשקייט ווס דירך ווערן און דירך רייען און דירך ווערן ווס עם ניערס ווערן פרי סארטן און נאמן און
 פארצייקנס סייט עם גאט אלע וויילע גרענקן . זעם מול סייא עם זאל ויין וואלוויל אדער מייער . זיא
 פלאנצן אדר אום ציא רייסן ווערט אלץ גער דירך דעם מענשן ווס סייס נאכזוכנג און פאלשקייט
 טוט אים גאט צום סקסס גרענקן :

פירוש ל

פירוש ל
 פירוש ל
 פירוש ל

צפצפו צבאות. פשרו פלאות. ציר כעש נפלאות. בקול ערב שופר:
 קול הלויטה. בארקא הלשה. קולות מתן שלשה. קולות כנתגד בשופר.
 קרן משלשה היום לזכר אשלשה. קרוא עוד שלשה. עתיד בקול שופר:
 רחשתי עליות ועיני תלויות. ראות פגום גליות. בקול גדול שופר:
 רביעית היות. ליקוד להיות. רשף שלהביות בקול להב שופר: שנה
 תעורר לשלם גמול לצורך. שאנו תפורר בקול גבורות שופר: שושן
 תדרר: נאלה תברר שוכנים תוזרר בקול הערת שופר: תשור מתרמון.
 לרועע אדמון. תשלג בצלמון. בקול המון שופר: חו הצעד כבישימון.
 במתן אמן. תשמיע בארמון. קול קורא בשופר:

ארת

מטה לוי

פנתתפת ומתברכה עם קול סופרות וכו סימן זאת להחל
 פנתתפת וכו חזיקתם לעתיד כחזיקת שופר: לפני זכאות. זכאות
 זכאל דכו סיס: ככרו פלוחות. ככרו פלוחות כעכס ס נפלות.
 אז חמרו סיס: בקול פרב שופר קול הלשה כחזיקת הלשה. זכאל
 סכס חמס הלשה כין השכדי סככס ונלרן חמס סחיס.
 קולות מתן סלס: לזכר: קולות כחמס ככופר. כמתן חמס
 ססיל מלגלת כחכך: קרן מלגלת. קולות מתן חזיקות סל
 סכס סלס: סיס לזכר סלסלס. כי לעתיד כמתן קטן גליות סיס
 גכ"ג קולות חכ ככר חקטט סכ סחיס לנלכות וכו חזיקת קרוא
 ס"ו. וחקר סוד סלס. זכר קול שופר סחיד זכר סלס
 ספרות סחיד סלס לנקטת חמד ככוס גליות ואלה סחיות כו
 חל סחיס ואלה ספרות חמס: כחמס גליות. זכרתי סלס
 סחיס: וזכרתי חמס. חמסלס ללוחות חמס גליות כחמס ככופר
 זכר. (סלסכ"ג): ככשית חמס. מלגס סוכדי סככס: ליקוד

פירושים

פר ויקן אה פר ברענין סאך דר שרעקן גרום אה קליין דורה דעם ברומענדנין קול פון שופר. דין
 כה את אציקיין אה אפענויי אה ריא פעלה פון שופר לעתיד לבא וענין דיא דרייא דהנדרט שופרות
 נוס גרעון סיס וינע דרייא דהנדרט לייט האבין סיס זיי פלאונענין איין נטמן דיא סלקה פון סרון
 אה דר גשריי פון סרון איז גפלוין צו נאמן סיס דעם קול פון דיא שופרות. עקטו צבאות דיא אידעשע
 חיל האבן דענסט סאל גואנט דיא שירה או זיי האבין גועהן דיא וויקוד ווס דר פאשפר האם גאמן
 גקלאות סיס ישראל דורה דעם ויסן קול פון שופר. על הויקה דר קול פון דיא שונאכע אוקה ישראל
 ווס ויא איז גשונאכט אויף דר ועלם נוערט גנעבין סיס דרייערלייא קולות פון שופר. או וויא דיא
 קולות ווס וענין גנעבין גווארן גשעת סתן חורה סיס שופר: כהן פסוקי דרייערליי חקיעות סוא איד
 סיינט סיסן שופר גלאן צו איין גר אוף דיא דריי סאל ווס וענין אן גכרייט צוא פלאן סיסן שופר
 של משיח. דחשי איד האב הפלה גאמן צו דעם אויפןשטן אה כייב אויף סייגע אויגן צו גאט צוא
 זעהן דיא איין נאמלאג פון גלות דורה משיח סיס דעם קול פון גרופן שופר. רביעית סיס דיא אוקה
 ווס הם חרוכ נאכט דעם בית הסקלש ווס אויף איר הם גוויזן דיא פירשע חיה ועלכע דנאל האם
 גועהן און סיום. ואל ויא ווערן צוא אברנד פלאפענדניגע קליין דורה דעם זכות פון קול שופר וואס
 כשעת סתן חורה איז עד גי קיין סיסן פלאם פיער. שש חמס דוא נאלסט ויה דר וועקן פון שלאף
 צו פאצאלין אפאצאלאג צו עסקל דעם פאציריקר ויין שאלאן זאלסטו צו ברעקן סיס דעם שטארקן
 קול פון שופר. שישן דיא ישראל ווס זיי וענין גיגלין צוא ארום זאלסטו דר לייזן דיא נאליה זאלסטו
 ענטקעקן דיא סחיס ווס וענין איין דר ערד זאלסטו מאכין סיסן דאם חויסט דיא זאלסט וייה לעברני
 סאכין סיס דעם דר וועקנין קול פון שופר. קשר פירשן דוא זאלסט קוקן פון דעם פארן חיסון
 צו ברעקין עסקל וואס קוקט ארום פון עשו דוא זאלסט קול מאכין וייה שנייא דעם סיסן גיגנס און
 זאלסט פון דארשין ארויף ברענגן דיא וויקוד סיס דעם ברומנג פון קול שופר. חמס גבישימן דוא
 זאלסט ברעקן אה גיין זוישן אה או וי דוא ביקט גנאנגן סיס אינזעע עלטרין און דר סדר געת
 סתן חורה דוא זאלסט לאען הערן אקול ויא און בית הסקלש זאלסט צו נאמן צו וויקוד די סר שמסקע
 ישראל אה סתה סחיס צו ויין:

אתה נגלית בענין כבודך על עם קדשך לדבר עמם
 מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי
 מזהר. גם (כל) העולם כרו חל מפניך ובריות בראשית
 חרדו ממך בהגלותך מלפנינו על הר סיני ללמד לעמך
 תורה ומוצות ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך
 מלהבות אש: בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר
 עליהם הופעת: פפתוב בתורתך ויהי ביום השלישי
 בהיות הבוקר ויהי קולות וברקים וענין כבוד על ההר וקול
 שופר חזק מאד ויחדר כל העם אשר במחנה: ונאמר ויהי
 קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו
 בקול: ונאמר וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים
 ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו
 מרחוק: ובדברי קדשך כתוב לאמר עלה אלהים
 בתרועה יי בקול שופר: ונאמר בהצוצרות וקול שופר
 הריעו לפני המלך יי: ונאמר תקעו בחודש שופר בבמה
 ליום חגנו: כי חזק לישוראל הוא משפט לאלהי יעקב:
 ונאמר הללויה הללו אל בקדשו. הללויה ברקיע עוז. הללויה
 בנבחרותיו הללויה כרוב גדלו: הללויה בתקע שופר. הללויה בנבל
 וכנור: הללויה בתוף ומהיל. הללויה במננים וענב: הללויה בצלצלי
 שמע. הללויה בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללו יה:

ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר כל יושבי תבל ושוכני ארץ
 כנשוא גם הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו: ונאמר ויהי ביום ההוא
 יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשר והנדהים בארץ מצרים
 והשתחוו לוי בחר הקודש בירושלים: ונאמר וי עליהם יראה ויצא
 כפרק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תיכון יי צבאות יגן
 עליהם. בן חגן על עמך ישראל בשלומך:
 אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול להרותנו ושא גם לקבץ
 גלותינו. וקרב פוורנו מבין הגוים ונפצותינו כנס מירפתי ארץ. והביאנו
 לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם: ושם נעשה
 לפניך את קרבנות חובותינו כמצוה עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
 מפי כבודך כאמר:

